

**LBRIS**

We know  
books

**CHICO XAVIER & WALDO VIEIRA**

# **AMOR ȘI DESTIN**

**O TRANSMISIUNE MEDIUMICĂ REVELATOARE PENTRU  
MUȚI DINTRE NOI CEI ÎNSETAȚI DE ADEVĂR**

**Un roman dictat de  
Spiritul lui Andre Luiz**

**Editura SOMA NOVA**  
*București 2024*

EDITURA SOMA NOVA  
STR. GORJULUI, NR. 22A, CAMERA 1, BUCUREȘTI  
WWW.EDITURASOMA.RO  
CONTACT@EDITURASOMA.RO  
TEL: 0726 260 955

Tehnoredactare: Ana Maria Băluță

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**  
**XAVIER, CHICO**

**Amor și destin** : o transmisiune mediomică revelatoare  
pentru mulți dintre noi cei însetați de adevăr : un roman dictat  
de Spiritul lui Andre Luiz / Chico Xavier. - București : Soma  
Nova, 2024

ISBN 978-606-95868-5-3  
133.9

Chico Xavier & Waldo Vieira  
SEXO E DESTINO

Copyright 1953  
by FEDERACAO ESPIRITA BRASILEIRA

Copyright © 2024 Soma Nova

Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte  
este permisă numai cu acordul prealabil scris al Editurii Soma Nova

**Notă cititorului**

Dragi cititori,

Pentru a veni în întâmpinarea celor care aspiră să înțeleagă așa cum se cuvine și să aprofundeze  
aspectele importante ce sunt prezentate în această carte, a fost conceput un Glosar ce conține  
explicațiile extinse suplimentare ale unor termeni.

Astfel, dacă veți întâlni în textul acestei cărți anumiți termeni marcați prin adăugarea în partea din  
dreapta-sus a acestora a unei stelute (de exemplu, karma<sup>\*</sup>), aceasta înseamnă că puteți găsi și consulta  
o necesară explicație in extenso a respectivilor termeni în Glosarul care se găsește în finalul cărții.

Tiparul executat la S.C. GANESHA PUBLISHING HOUSE LTD S.R.L., București

tel: 021 423 20 58,

e-mail: contact@ganesa.ro,

web:ganesa.ro • 2024



## CUPRINS

RUGĂCIUNE DE ÎNCEPUT .....	7
TATĂ AL BUNĂTĂȚII INFINITE! .....	7

### PARTEA ÎNTÂI

*Medium: Waldo Vieira*

CAPITOLUL 1 .....	10
CAPITOLUL 2 .....	16
CAPITOLUL 3 .....	22
CAPITOLUL 4 .....	28
CAPITOLUL 5 .....	36
CAPITOLUL 6 .....	44
CAPITOLUL 7 .....	54
CAPITOLUL 8 .....	71
CAPITOLUL 9 .....	89
CAPITOLUL 10 .....	101
CAPITOLUL 11 .....	109
CAPITOLUL 12 .....	115
CAPITOLUL 13 .....	139
CAPITOLUL 14 .....	139

### PARTEA A DOUA

*Medium: Chico Xavier*

CAPITOLUL 1 .....	153
CAPITOLUL 2 .....	162
CAPITOLUL 3 .....	170
CAPITOLUL 4 .....	180
CAPITOLUL 5 .....	189
CAPITOLUL 6 .....	199
CAPITOLUL 7 .....	207
CAPITOLUL 8 .....	219
CAPITOLUL 9 .....	232
CAPITOLUL 10 .....	244
CAPITOLUL 11 .....	252
CAPITOLUL 12 .....	271
CAPITOLUL 13 .....	285
CAPITOLUL 14 .....	305
GLOSAR DE TERMENI .....	313



## Rugăciune de Început

### Tată al Bunătății Infinite!

**A**ceasta este o carte prin intermediul căreia i-ai permis prietenului nostru, Andre Luis, să atingă și să extragă, din experiențele palpitate ale existenței sale, unele concepte ce sunt tangente cu Spiritualitatea Superioară, referitoare la experiențele amoroase-sexuale și legătura lor cu destinul. În felul acesta ni s-a oferit o imagine verbală a realităților noastre amare printre care Tu ai presărat îndreptățite speranțe eterne.

Dăruind-o prietenilor reîntrupăți în lume, dorim să ni-L amintim pe Iisus - Mesagerul Infinitei Tale Compasiuni - în acea zi însorită în Ierusalim...

În piața plină de acuzatori, scribi și farisei I-a fost prezentată o femeie suferindă despre care spuneau că a fost prinsă păcătuiind. Însă intenția lor era să vadă atitudinea Lui odată confruntat cu această situație:

- Învățătorule, această femeie a fost prinsă când comitea adulter... Merită să fie omorâtă cu pietre. Totuși, Tu ce spui?

Învățătorul îi contemplă fără grabă pe acești zeloși păstrători ai Legii lui Moise și, pentru că nimic altceva nu le-ar fi luminat mintea plină de prejudecăți, le spuse, adresându-se tuturor moraliștilor secolului viitoare:

- Cel care este fără de păcat să arunce prima piatră!...

Astăzi, Ierusalimul de atunci este întreaga lume!

Din diversitatea extinsă a convențiilor umane și manifestând dispreț față de demnitatea umană, materialismul se angajează în dizolvarea valorilor morale, în timp ce religiile venerabile luptă împotriva Naturii, încercând, în zadar, să blocheze viața, ca și cum ar vrea să se păcălească pe ei înșiși. Ca răspuns la conflictul extraordinar al acestor forțe gigantice care se luptă pentru controlul moral al Pământului, ne-ai trimis Doctrina Spirituală, în numele Evangheliei

lui Cristos, pentru a liniști sufletele și a le confirma iubirea ca esență a Universului; că toți oamenii se nasc din suflarea divină pentru a se iubi unii pe alții; că amorul erotic sexual este moștenirea sublimă, iar căminul este refugiul care sfințește, clarificând, totuși, că iubirea și amorul erotic sexual nasc responsabilități naturale în conștiința fiecărui și că nimeni nu poate leza universul afectiv al altei persoane, fără ca mai târziu să nu plătească scump pentru asta.

Această carte își propune să afirme, de asemenea, că, deși nu îi poți scuti pe vinovați de suportarea consecințelor propriilor greșeli, nici nu permiți ca cei învinși să fie lăsați neajutorați, atât timp cât au acceptat ca lumina Ta salvatoare să îi însoțească pe calea lor. Această carte arată și că, în binecuvântarea Ta, delincvenții morali de ieri, dar azi răscumpărați, au devenit mesagerii mântuirii Tale pentru cei care au căzut, cândva, în capcanele întunericului.

Binecuvântează, astfel, această povestire adevărată și plină de speranță, pe care o încredințăm fraților și surorilor noastre din lume, pentru a le reaminti că existența în planul fizic, fie în copilărie sau tinerețe, la maturitate sau bătrânețe, este întotdeauna darul instabil pe care avem datoria să îl onorăm și, chiar prizonieri fiind ai unui trup dizgrațios sau diform, mutilat sau bolnăvicios, trebuie să repetăm înaintea Înțelepciunii Tale Infinite:

- Mulțumesc, Doamne!

**EMMANUEL**

Uberaba, 4 Iulie 1963 (Comunicare transmisă prin intermediul mediumului Francisco Cândido Xavier)

**A**morul erotic sexual și destinul, iubirea și conștiința, libertatea și asumarea, vina și mântuirea, căminul și reîntruparea constituie tema acestei cărți, născută din perspectiva realității cotidiene.

Totuși, dragă cititorule, după ruga înălțată către Binefăcătorul nostru, prezentată la începutul acestei cărți, nu ne rămâne nimic altceva de făcut decât să ne dedicăm prezentei povestiri pe care Providența Divină ne-a permis să o conturăm, nu doar cu scop exclusiv de a dezvălui adevărul, dar și cu scopul de a învăța din biblioteca experienței.

Nu credem că este necesară precizarea faptului că numele protagonistilor acestei povestiri reale au fost înlocuite din motive lesne de

înțeles și că prezenta biografie a grupului le aparține exclusiv, fiind atât de amabili să ne permită să o scriem în vederea lămuririi noastre.

Noi dorim, de asemenea, să precizăm că nu a fost scoasă nicio iotă din adevărurile care se împletesc - adevărul adevărat, care ne electrizează capitol după capitol, poartă cu sine, în numeroasele paragrafe ale acestei cărți, lumina speranțelor noastre și gustul amar al lacrimilor noastre.

**ANDRE LUIZ**

**Uberaba, 4 Iulie 1963**

(Comunicare transmisă prin intermediul mediumului

Waldo Vieira)

Medium:  
WALDO VIEIRA

## CAPITOLUL I

*Așa cum se petrece cu spiritele încarnate, femei și bărbați, în Lumea Spirituală care îi înconjoară, suferința și speranța cizelează sufletul, disciplinându-l, perfecționându-l, remodelându-l...*

În timp ce purtăm haina fizică, ne imaginăm de obicei paradisul descris de religii ca fiind situat undeva dincolo de moarte\*. Visăm la liniștirea totală a simțurilor, la accesarea unei bucurii\* incommensurabile care să anestezieze orice amintire care în acel moment al trecerii devine o rană mentală. Totuși, după ce trecem granița cenușie a ieșirii din trup, ne găsim inevitabil în fața responsabilității reunirii cu propria noastră conștiință.

O viață umană, ce continuă natural în Lumea de Dincolo, presupune astfel, o formă de plecare, la două momente diferite. Locul acțiunii și veșmintele pot fi altele, dar lupta personalității de la o întrupare la alta pe Pământ este asemenea unei bătălii înverșunate compuse din două etape: ambele fațete ale experienței, cea văzută și cea nevăzută. Leagănul este începutul, mormântul este continuarea. Cu rare excepții, doar reîntruparea ne poate transforma într-un mod fundamental.

Lăsăm în catafalc învelișurile ofilite și luăm în călătoria noastră spre alte sfere, înregistrate pe aceeași carte de identitate, ingredientele spirituale pe care le-am cultivat și atras.

Inteligențe evoluând în eternitatea spațiului și timpului, spirite care locuiesc în Căminul Terestru, se aseamănă, metaforic vorbind, insectelor, când își abandonează învelișul de materie densă. Există larve care, odată ce ies din ou, devin paraziți, în timp ce altele se transformă rapid în fluturi de o frumusețe uimitoare, străbătând în zbor calea lor spre înălțimi.

Întâlnim ființe care lasă în urma lor cochilia trupească, doar ca să inițieze procese obsesive îndelungate, în care își duc existența cu prețul energiei altora, și în același timp există alte ființe care urcă imediat, mai cizelate și mai frumoase, spre straturile superioare ale evoluției. Și între cei ce sunt prea atașați de senzațiile fizice grosiere și cei care au ascensionat în planuri sublime, în Marele Necunoscut, există o gamă infinită de niveluri pe care toți ceilalți se situează.

Pătrunzând în Lumea Spirituală, după ieșirea din trup, inițial, suferim destrămarea iluziei a tot ce credeam că înseamnă acel paradis, ușor de câștigat, pe care teologia ni l-a prezentat.

Adevărul\* apare ca o pârgie pentru reînnoire.

Suferind încă de o amnezie profundă în ceea ce privește trecutul îndepărtat, ce se odihnește, localizat în subsolul memoriei noastre, suntem confrunțați cu vechi prejudecăți care se ciocnesc în intimitatea ființei noastre, prăbușindu-se în bucăți. Oftăm după inactivitatea care nu există. Solicităm un răspuns afirmativ la absurditățile susținute de biserica convențională și dogmatică ce pretinde că comuniunea cu Dumnezeu\* se face exclusiv prin intermediul acesteia, excluzând, cu aroganță, din familia Tatălui Divin, pe cei ce nu îi împărtășesc viziunea îngustă.

În urma unor asemenea conflicte, de multe ori teribile și epuizante, ce au loc în ființa noastră, mulți ne-am simțit distruși sau furioși și am recurs la incursiuni extinse în vampirism sau în disperare; totuși, marea parte a celor ieșiți din trup se adaptează, puțin câte puțin, circumstanțelor rezultate în urma existenței aparent încheiate în lume, acceptând continuarea efortului privind propria reabilitare, pe perioada de așteptare a reîntrupării care va facilita schimbarea și un nou început.

Aceste gânduri îmi inundau mintea, cugetând la tristețea\* și oboseala afișate de prietenul meu, Pedro Neves, slujitor devotat al Ministerului de Asistență<sup>1</sup>.

Nu îl văzusem niciodată șovăind pe când luase parte la expediții curajoase și valoroase, în care desfășurase activități meritorii. În postura de veteran al misiunilor salvatoare, nicidecum nu a arătat descurajare sau slăbiciune, oricât de dificile s-ar fi dovedit angajamentele și obligațiile apăsătoare care îi reveneau.

1) Administrație din „Nosso Lar” (nota autorului spiritual).

Pedro, care fusese avocat în ultima sa existență terestră, era caracterizat de o extremă luciditate în examinarea situațiilor neprevăzute apărute pe drumul vieții.

El, care era mereu viteaz și modest, acum prezenta totuși modificări comportamentale sesizabile.

Știam că făcuse scurte călătorii în lumea fizică, pentru a se ocupa, mai îndeaproape, de probleme de ordin personal, de dimensiuni și natură pe care nu le-aș fi putut cuprinde de unul singur.

De atunci, s-a arătat distant și dezamăgit, comportându-se mai degrabă ca un spirit abia venit de pe Pământ. Se izola adâncindu-se în gânduri. Evita discuțiile fraterne. Se plângea de una sau de alta. Și din când în când, chiar și în timpul serviciului, observam ochii săi în lacrimi, care însă nu îi udau obrazul.

Dar nimeni nu îndrăznea să îl întrebe despre suferința sa, atât de mare era demnitatea inspirată de comportamentul său.

Totuși, luându-ne câteva ore de pauză pentru a ne relaxa pe o bancă în grădină, am încercat abil să îl fac să vorbească, pretinzând probleme personale care mă preocupau. I-am vorbit despre membrii familiei mele pe care îi lăsasem în urmă, în lumea terestră, și despre grijile pe care mi le cauzau.

Am putut să deduc din tristețea afișată, că și el se confrunta cu probleme de familie, care îi torturau sufletul, ca și cum vechi răni îi fuseseră redeschise. Și nu mă înșelam.

Prietenul meu mușcă momeala, lansată cu afecțiune, și începu să își dezvăluie sentimentele.

Inițial, a vorbit vag despre grijile care îi



înundau spiritul în agonie. Își dorea să poată uita, să se poată detașa; însă... familia pe care o lăsase în urmă îi pricinuia amintiri dureroase care erau dificil de înlăturat.

- Soția ta este cea care îți provoacă atâta durere? am riscat eu, încercând să identific cauzele suferinței care îi provoca plânsul tăcut.

Pedro, într-o ipostază suferindă ca de câine bătut, se uită la mine și îmi răspunse:

- Andre, sunt momente când trebuie să ne analizăm foarte atent, chiar dacă superficial, pentru a răscoli trecutul și a extrage adevărul din el, doar adevărul'...

Medită, gătit pentru un moment, și continuă:

- Nu sunt omul care să fiu guvernat de emoțiile mele, deși le apreciez la justa lor valoare. În plus, experiența m-a învățat, acum mult timp, să îmi folosesc rațiunea. Locuiesc aici de aproape patruzeci de ani deja, și în patruzeci de ani am fost complet dezinteresat emoțional în ceea ce o privește pe Enedina mea. Am părăsit viața terestră lăsând-o în floarea tinereții, și bineînțeles, nu și-a putut nega nevoile de femeie.

Și continuă, clarificând, că ea se căsătorise cu un alt bărbat, care îi adoptase pe cei trei urmași ai săi ca pe propriii lui copii. Însă, acest nou soț, o îndepărtase definitiv de trăirea spirituală. Fiind un om ambițios, a preluat controlul total al bunurilor familiei lor și le-a înmulțit substanțial în urma unor tranzacții comerciale riscante. Acționase cu atâta frivolitate încât Enedina, o femeie simplă în trecut, devenise pasionată de comoditatea excesivă, ocupându-și timpul vieții terestre cu risipă și frivolități, până când căzu în prăpastia vicioasă a obsesiei sexuale. Observându-și soțul, care profitând de statutul său de domn înstărit și fără griji, era implicat constant în aventuri cu alte femei, se hotărî să se răzbune și se abandona pe deplin plăcerilor desfrânate, neștiind că își provoca singură rău prin regretabilele dezechilibrele create.

- Iar cei doi fii ai mei, Jorge și Ernesto, orbiți de fascinația pentru bogăție, pe care tatăl vitreg o folosea pentru a le câștiga bunăvoința, au fost cuprinși în aceeași frenezie a banului obținut ușor și s-au înjosit într-atât încât nu au păstrat nici cea mai mică urmă de amintire în ceea ce mă privește, deși sunt oameni în toată firea și afaceriști înstăriți.

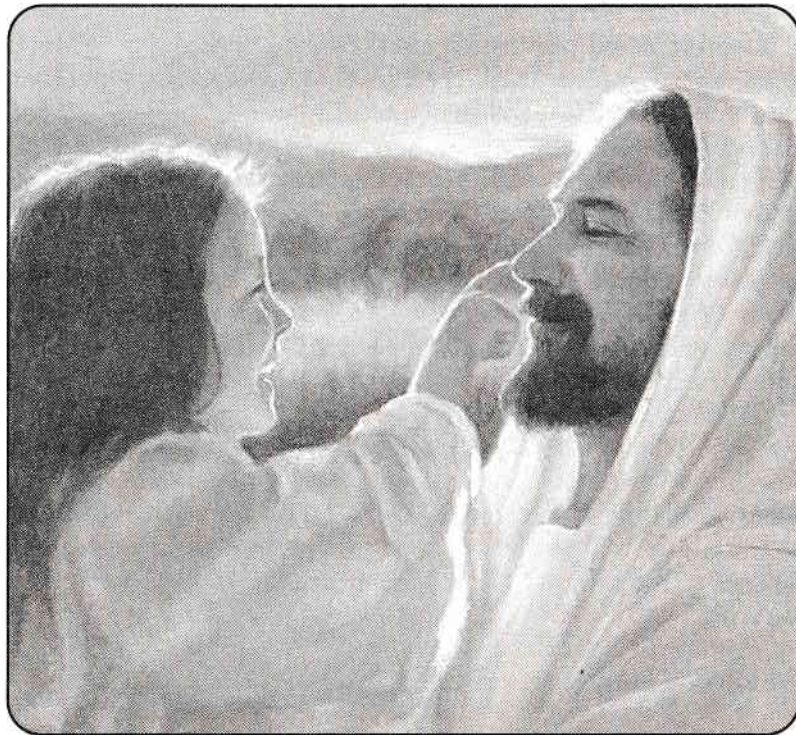
- Totuși, soția încă se află în lumea fizică? am riscat eu, întrerupând pauza lungă pentru ca el să continue să vorbească.

LUMINIS

- Sărmana mea Enedina s-a întors acum zece ani, abandonându-și corpul fizic din cauza icterului, care a atacat ca un torționar invizibil, cauzat de consumul de alcool. Am fost alarmat să o văd umflată și învinsă, și am încercat să o ajut prin toate mijloacele pe care le-am avut la dispoziție... Am fost îngrozit de perspectiva de a o vedea sclava forțelor degradante; doream să o mai țin în corpul fizic, ca cineva care ascunde un copil inconștient într-un refugiu camuflat. Dar, vai mie! A fost luată de entități nefericite, cărora li se alăturase necugetat. În zadar am încercat eu să îi ofer oarecare consolare, pentru că, din momentul ieșirii din trup, ea a căutat plăcerea în viciu, într-o tentativă inutilă de a fugi de ea însăși. Nu am avut altă soluție decât să aștept, și iar să aștept...

Și copiii tăi?

- De Jorge și Ernesto, orbiți fiind de bogăția materială, nici măcar nu mă pot apropia. Mental, ei nu o au nicio amintire legată de mine. Cu intenția de a le câștiga cooperarea și simpatia, tatăl lor vitreg chiar a insinuat că ei nu ar fi copiii mei adevărați, ci ai lui, rezultați în urma relației pe care mama lor ar fi avut-o cu el încă de pe vremea



când eu trăiam. Enedina, din păcate, nici măcar nu a încercat să nege această afirmație.

Prietenul meu afișă un zâmbet trist și concluzionă:

- Îți vine să crezi?! În mod normal, întrupații sunt cei care se sperie de spirite, dar în cazul meu, eu am fost cel care a fugit din propria casă împins de o oroare imposibil de descris... Chiar și așa, bunătatea lui Dumnezeu nu m-a exilat în singurătate în ceea ce privește dragostea familiei mele. Am o fiică... Beatriz, de care nu m-am despărțit niciodată în spirit, pe care am lăsat-o în floarea copilăriei, și care a suportat răbdătoare fiecare ofensă și a rămas fidelă numelui meu. Suntem, astfel, două suflete ce se află la același nivel de înțelegere...

Pedro își șterse lacrimile și adăugă:

- Acum, după aproape jumătate de secol în lumea fizică, deși este legată, prin dragostea pe care le-o poartă, de soțul și de unicul său fiu, Beatriz se pregătește să se întoarcă... Fiica mea își petrece ultimele zile de viață terestră, trupul său fiind măcinat de cancer...

- Acest motiv încă te face să suferi? Nu ar trebui ca reîntâlnirea voastră să fie întâi de toate un motiv de bucurie?

- Și cum rămâne cu problemele, prietene? Problemele rudelor mele de sânge de sânge? Timp de mulți ani, am fost departe de toate intrigile legate de familia mea... Am navigat pe vastul ocean al vieții... Acum, din dragoste pentru draga mea fiică, am fost nevoit să confrunt nehibzuința și nerușinarea cu spiritul carității.

Mă simt incapabil, străin... De când mi-am ocupat locul la căpătâiul iubitei mele fiice, m-am simțit asemenea unui student neîncrezător în propriile forțe după comiterea unui număr prea mare de greșeli.

Pedro voia să continue, dar un apel urgent de a reveni la datorie ne-a separat, fiecare pe drumul său. Într-un efort de a-l liniști, mi-am luat rămas bun de la Pedro și am promis să îl ajut mai îndeaproape cu Beatriz, începând chiar cu ziua următoare.

## CAPITOLUL 2

**B**eatriz, care stătea întinsă pe un pat confortabil, așișă o obo-  
seală extremă.

Era evident că boala îi măcinase mult timp trupul, pentru că, la vârsta de doar patruzeci și șapte de ani, fața ei, în mod special, era ridată și slabă peste măsură.

Era adâncită în propriile gânduri și tristă, reflectând la situația sa... Era ușor de observat că era preocupată de criza iminentă. Idei nobile și pline de viață curgeau libere, indicând că se obișnuise cu certitudinea iminentei desprinderi de trup. Minte sa era fixată pe convingerea unui călător care a ajuns la finalul unui drum presărat cu spini, pe care acum îl poate părași.

Deși resemnată, era îngrijorată de legăturile care o țineau prinsă de lumea fizică. Cu toate acestea, întrezărea porțile Lumii Spirituale, creând în mintea sa imagini minunate, asemenea unui vis cu ochii deschiși, vizualizându-l pe Pedro, tatăl pe care îl pierduse în copilărie, și pe care acum, în sfârșit, urma să îl regăsească. Atât de intensă era dragostea ce și-o purtau unul celuilalt.

Cu toate acestea, era ușor de observat, cum sufletul său iubitor se împărțea cu durere între soț și fiu, de care se separa gradat, dar sigur.

Totul sugera curățenie, confort, asistență, afecțiune în camera primitoare și decorată cu bun-gust...

În fața patului, era un spirit cu o alură gravă care o asista pe bolnavă, și pe care Pedro Neves îl îmbrățișă, manifestând un imens respect.

Făcu prezentările:

- Amaro, acesta este Andre Luiz, prieten și medic, care, de acum înainte, ne va asista în atribuțiile noastre.

Ne-am salutat cordial.

Pedro întrebă preocupat:

- A venit astăzi fratele Felix pe aici?

- Da, ca întotdeauna.

Mi s-a spus atunci că fratele Felix era de mulți ani supervisorul unei organizații importante de asistență, conectat cu Ministerul de Regenerare din Noosso Lar<sup>2</sup>. Faimos pentru bunătatea și răbdarea sa, era cunoscut ca fiind un apostol al altruismului și bunului simț.

Totuși, nu am avut niciun moment pentru considerente personale.

Beatriz avea dureri cumplite și prietenul ne arătă modalitatea de calmare, prin pase<sup>3</sup> energetice reconfortante, în timp ce bolnava era aparent singură în cameră. Aflată într-o stare fizică deplorabilă, prezenta o senzitivitate mediumnică profundă.

Oh! Gândurile sublime născute pe patul suferinței!... Deși nu sesiza prezența paternă alături de ea, suferinda, stând cu ochii închiși, își amintea tandrețea părintelui său, pe care îl considera departe și inaccesibil la acel moment. Regăsise, din nou, inocența copilăriei... În acustica memoriei, auzea cântecele de acasă; încântată, era din nou o fetiță... Reconstruind în imaginație relicve ale copilăriei sale, se simți ca și cum ar sta din nou în poala tatălui său, asemenea unei păsări care revine în cuibul tapetat cu pene moi!

Beatriz plângea. Lacrimi de o sensibilitate greu de explicat îi udao fața. Și chiar dacă gura sa nu a schițat nici cea mai mică mișcare, în interior plângea cu tot sufletul său: „Tată, tatăl meu!...”

Meditați, voi cei care, aflați în lume, credeți că cei plecați dintre voi nu sunt altceva decât țărână! Aflați că pentru noi, cei din mor-minte, iubirea și dorul devin de multe ori lacrimi fierbinți în vasul inimii!

Pedro s-a prăbușit în zbucium... L-am îmbrățișat și l-am rugat să fie curajos. Din fericire, furtuna de neliniște abătută asupra prietenului tulburat a durat doar câteva momente. Calmul îi reveni pe fața transfigurată de suferință și refăcut, puse mâna dreaptă pe fruntea fiicei sale și se rugă, implorând ajutorul Bunătății Divine.

2) Organizație din Lumea Spirituală (Nota autorului spiritual). Ministerul de Regenerare este unul din ministerele coloniei spirituale „Noosso Lar”.

Pentru mai multe detalii captivante despre acest tărâm puteți citi în cartea Noosso Lar, apărută la editura Soma, ediția 2024

3) Pasele energetice sunt transferuri energetice, care modifică câmpul celular al pacientului. În asistența magnetică, resursele spirituale se amestecă între emitent și receptor, ajutând suferindul să se auto-trateze. (André Luiz, In the Realms of Mediumship, 2011, International Spiritist Council).

LIBRIS | weknowbooks

Scântei de lumină, asemenea unor flăcări albastrii minuscule, îi emanau din zona pieptului și erau proiectate asupra acelu trup epuizat, încărcându-l cu energii liniștitoare.

Emoționat, am observat că Beatriz a căzut într-un somn ușor. Și înainte de a putea emite orice impresie, o tânără, ce părea să aibă 20 de primăveri de experiență terestră, intră cu griji în cameră. A trecut rapid pe lângă noi fără să ne simtă prezența și, luându-i pulsul bolnavei, îi verifică starea fizică.

Făcu un gest care indica faptul că totul era în ordine; apoi se deplasă spre dulăpiorul aflat în apropiere, scoase câteva obiecte, se întoarse lângă pat și îi injectă pacientei o doză de calmante.

Beatriz nu avu nicio reacție, continuând să se odihnească, fără a dormi.

Pasele magnetice efectuate în urmă cu puține minute anesteziară centrul nervoși.

Perfect relaxată, fata, presupusa infirmieră, se retrase către un colț al camerei și se așeză în fotoliul de răchită confortabil. Apoi, a deschis un ochi al ferestrei, lăsând să pătrundă în cameră un curent de aer proaspăt pe care l-am inspirat în liniște.

Tânăra respiră adânc și, spre surpriza mea, își aprinse o țigară și începu să fumeze distrasă, părând să fugă de ea însăși.

Pedro o privi cu o expresie care trăda milă amestecată cu repulsie și, prezentând-o discret printr-o mișcare a capului, îmi spuse:

- Ea este Marina, contabila ginerelui meu, care se ocupă de comerțul cu bunuri imobiliare... Acum, la cererea lui, îndeplinește funcția de asistentă...

Era ușor de remarcat sarcasmul ce se evidenția în vocea lui reticentă.

- Imaginează-ți, continuă el, să fumezi aici, într-o cameră de suferință, unde moartea e pe cale să apară!...

Am contemplat-o pe Marina. Ochii ei tulburi trădau o neliniște ascunsă.

Afișând totuși o urmă de respect pentru femeia întinsă pe pat, a suflat dincolo de fereastră fumul de țigară care îi ieșea din gură.

Împărțind propria atenție între ea și Amaro, prietenul nostru din sfera spirituală, Pedro Neves, deși tăcut și jenat, părea că vrea să vorbească liber și dezinhibat.

Totuși, am urmărit întâi să obțin mai multe informații despre situația în cauză.

M-am apropiat respectuos de tânără, cu scopul de a o analiza în liniște și de a îi capta vibrațiile cele mai profunde; cu toate acestea, m-am retras alarmat.

Forme-gând stranii, ilustrând obiceiurile și dorințele ei, în contradicție cu scopul nostru de a ajuta bolnava m-au făcut apoi să înțeleg că Marina nu se afla acolo pentru că își dorea, ci din contră. Minte ei era departe...

Tablouri vii îi picurau în minte o agitație exuberantă... Cu o privire fixă, asculta, în mintea ei, muzica lascivă de noaptea trecută și simțea încă pe gât gustul de gin pe care îl consumase din abundență.

În ciuda alurii de femeie tânără, în spatele fumului dens, afișa imagini mentale complexe, care continuau să apară în aura ei încețoșată.

Deși mi se ceruse să îi acord asistență lui Beatriz, fără a avea vreun scop nedemn, am început să studiez distinct comportamentul Marinei. Pentru o tratare mai eficientă a pacientului, pe viitor, și medicina terestră va examina minuțios caracterul spiritual al tuturor celor care formează echipa medicală.

Respectuos, am inițiat o amplă analiză a istoricului psihologic al fetei.

